

Անահիտի յառաջիկայ թիւի քրոնիկս, կը շատ-
տանամ հոս գէթ ժատնանիշ ընելով երիտա-
սարդ ու տաղանդաւոր չորս բանաստեղծներու
հաւաքածուները որ վերջերս երեւցան, Սողո-
մոն Տարոնցիի Դարերի Լեզենդը և Գեղամ
Մարեւանի Միջօրէն երեւանի մէջ,
հատորներ ուր կը գտնենք քնարերգական ու
ժամանակական գեղեցիկ էջեր, և

Փարիզի մէջ՝ Բիւզանդ Թօփալեանի Արիւա-
զալը, արդիաշունչ, խոհալից և նարտարաձեւ
քերթութեան էջերու հաւաքածուն, և Ա. Սե-
մայի Զրահաւոր Գարուն հատորը, փունջ մը
թարմ ու աղնիւ զգայնութենէ մը բնականորէն
ծնած քնարերգական սիրուն, քնքոյչ ծաղիկնե-
րու, որ ոչինչ ունին «զրահաւոր», բայց իրա-
պէս զարնանային են:

Ա. 2.

« ԱՆԱՀԻՏ »Ի ԲԵԹԵՐՑՈՂՆԵՐՈՒՆ

Այս թիւով Անահիտ կը քեւակովէ իր նոր
շրջանի եօրներորդ տարին: Մեծապէս շնորհա-
կալ պիտի ըլլայինք մեր այն բաժանորդներուն
ու դեռ չեն վնարած իրենց վեցերորդ (եւ ո-
մանք նոյն իսկ հինգերորդ) տարուան բաժնե-
գինը, երէ հանէին ինչքան կարելի է շուտ

գրկել մեզի կամ յանձնել մեր գործակալին ի-
րենց բաժնեգինը:

Շնորհակալ պիտի ըլլայինք նույն մեր գոր-
ծակալներուն երէ հանէին քիչ մ'աւելի փոր-
կուուրիւն ցոյց տալ բաժնեգիններու զանձման
գործին մէջ:

Ա. 2.